

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการศึกษาด้วยตนเองเรื่องการจัดการในชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองจะได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาชุดการศึกษาด้วยตนเอง เรื่องการจัดการในชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล ด้วยการหาประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเองตามมาตรฐาน 80 / 80 รวม 3 ครั้ง ได้แก่

- 1.1 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเองครั้งที่ 1
- 1.2 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเองครั้งที่ 2
- 1.3 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเองครั้งที่ 3

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตรวจสอบคุณภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเอง เรื่องการจัดการในชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล ดังนี้

- 2.1 สถานภาพของครูอนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร
- 2.2 การวิเคราะห์ผลการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการในชั้นเรียน

ดังนี้

2.2.1 การทดสอบค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังศึกษาชุดการศึกษาด้วยตนเองเรื่อง การจัดการในชั้นเรียนของครูอนุบาล

2.2.2 การหาค่าร้อยละของคะแนนการทดสอบหลังการศึกษาชุดการศึกษาด้วยตนเองเรื่อง การจัดการในชั้นเรียนของครูอนุบาล

ส่วนที่ 1 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเอง

1.1 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพครั้งที่ 1 ทดลองกับครูอนุบาล 1 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จากโรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองอ่างทอง ปรากฏผลดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 8 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพครั้งที่ 1 ทดลองกับครู 1 คน

เล่มที่	ใช้เวลาศึกษา	ข้อบกพร่องที่พบ	ความคิดเห็น
1	50 นาที	ภาษาที่ใช้ควรเขียนขยายความหน้า 4,5,24 และ 34 พิมพ์ผิด / ตก เดิมเส้นและวงกลมที่ภาพไม่ชัด หน้า 10 และหน้า 32	การดำเนินเรื่องดี รูปเล่มดี ภาพเหมาะสม
2	1.30 ชั่วโมง	ควรเขียนขยายความหน้า 6, 7, 14 พิมพ์ผิด / ตก และบรรทัดเคลื่อน พิมพ์ไม่ชัดเจนหน้า 25	เล่มนี้ใช้เวลาอ่านนานมาก เนื่องจากเป็นเรื่องที่ไม่เคยศึกษามาก่อน จึงต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจน และภาษาบางตอนเป็นวิชาการมาก
3	50 นาที	ควรเปลี่ยนแปลงข้อความหน้า 16 และ 21 ต่อเติมภาพหน้า 9,13 และ 33	อ่านเข้าใจง่าย มีตัวอย่างที่ชัดเจน
4	1.20 ชั่วโมง	เพิ่มข้อความหน้า 30 และเปลี่ยนแปลงข้อความหน้า 32 พิมพ์ตกหล่น / ผิด หน้า 5,18,23 และ 34	เล่มนี้เนื้อหาค่อนข้างยากในตอนต้น แต่ได้นำเสนอเทคนิควิธีและข้อแนะนำที่ดี

ผู้วิจัย ได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามที่ครูอนุบาลให้ข้อเสนอแนะ

1.2 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพครั้งที่ 2 นำชุดการศึกษาด้วยตนเองไปทดลองกับครูอนุบาล จำนวน 10 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มม่วงทอง สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอวิเศษชัยชาญ ปรากฏผลในตารางที่ 4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเอง จากการทดลองกลุ่มย่อย 10 คน

เล่มที่ / ชื่อ	ประสิทธิภาพของกระบวนการ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	E ₁	E ₂
1. การจัดการนั้น.....สำคัญใจน	93.80	85.00
2. ผู้จัดการ.....มือหนึ่ง	91.50	83.00
3. ชั้นเรียนนี้.....ไม่มีปัญหา	83.85	86.00
4. เสริมความรู้.....ครูอนุบาล	83.21	85.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ชุดการศึกษาด้วยตนเอง แต่ละเล่มมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งหมด คือ เล่มที่ 1 การจัดการนั้น...สำคัญใจน มีประสิทธิภาพ 93.80/85.00 เล่มที่ 2 ผู้จัดการ...มือหนึ่ง มีประสิทธิภาพ 91.50/83.00 เล่มที่ 3 ชั้นเรียนนี้...ไม่มีปัญหา มีประสิทธิภาพ 83.85/86.00 เล่มที่ 4 เสริมความรู้.....ครูอนุบาล มีประสิทธิภาพ 83.21/85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

1.3 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพครั้งที่ 3 ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำชุดการศึกษาด้วยตนเองไปทดลองกับครูอนุบาล จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวิเศษชัยชาญ ปรากฏผลในตารางที่ 5 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเอง จากการทดลองกลุ่มใหญ่ครูอนุบาล จำนวน 30 คน

เล่มที่ / ชื่อ	ประสิทธิภาพของกระบวนการ E ₁	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E ₂
1. การจัดการนั้น.....สำคัญไฉน	91.43	82.30
2. ผู้จัดการ.....มีหนึ่ง	86.25	83.30
3. ชั้นเรียนนี้.....ไม่มีปัญหา	83.96	84.70
4. เสริมความรู้.....ครูอนุบาล	82.96	82.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ชุดการศึกษาด้วยตนเองเรื่องการจัดการในชั้นเรียนมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ สูงกว่า 80/80 ทุกเล่ม

ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้ง 4 เล่ม

เล่มที่ 1- 4	ประสิทธิภาพของกระบวนการ E ₁	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E ₂
ชุดการศึกษาด้วยตนเอง เรื่องการจัดการในชั้นเรียน	85.88	83.10

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ชุดการศึกษาด้วยตนเองเรื่องการจัดการในชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.88/83.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตรวจสอบคุณภาพของชุดการศึกษาด้วยตนเองเรื่อง การจัดการในชั้นเรียน

ข้อมูลส่วนนี้ เก็บรวบรวมจากครูอนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร จำนวน 30 คน ดังนี้

2.1 สถานภาพของครูอนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร มีรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สถานภาพของครูอนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร

ข้อที่	สถานภาพ	จำนวน (N=80)	ร้อยละ	หมายเหตุ
1	เพศ			
	ชาย	2	6.67	
	หญิง	28	93.33	
2	อายุ			
	31 - 40 ปี	21	70.00	
	41 - 50 ปี	5	16.67	
	51 - 60 ปี	4	13.33	
3	วุฒิ			
	ปริญญาตรีทางการศึกษา	30	100.00	
4	ประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาล			
	1 - 5 ปี	12	40.00	
	6 - 10 ปี	16	53.33	
	11 - 15 ปี	1	3.33	
	16 - 20 ปี	1	3.33	

ตารางที่ 7 แสดงว่าครูอนุบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 93.33 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.00 ของครูทั้งหมด มีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาทั้งหมดและมีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี ร้อยละ 53.33

2.2 การวิเคราะห์ผลการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการในชั้นเรียน ดังนี้

2.2.1 การทดสอบค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังศึกษาชุดการศึกษาด้วยตนเอง ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การทดสอบค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังการศึกษาศุคการศึกษาด้วยตนเองเรื่องการจัดการในชั้นเรียนของครูอนุบาล

ผลการสอบ	คะแนนสอบ		Sx	t
	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย		
การทดสอบก่อนการศึกษาศุคการศึกษาด้วยตนเอง	747	24.90	4.12	** 16.64
การทดสอบหลังการศึกษาศุคการศึกษาด้วยตนเอง	977	32.57	2.43	

** $P < .01$ ($.01 t_{29} = 2.462$)

จากตารางที่ 8 แสดงว่า คะแนนก่อนและหลังการศึกษาศุคการศึกษาด้วยตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.2 การหาค่าร้อยละคะแนนทดสอบหลังศึกษาชุดการศึกษาด้วยตนเองเรื่อง
การจัดการในชั้นเรียนของครูอนุบาล ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของครูที่มีคะแนนทดสอบหลังศึกษาชุดการศึกษาด้วยตนเอง
เรื่องการจัดการในชั้นเรียนของครูอนุบาล

ลำดับที่ (คน)	คะแนนทดสอบหลังการศึกษา (เต็ม 40)	
	คะแนนที่ได้	ร้อยละ (เกณฑ์ที่ผ่านคือ ร้อยละ 60)
1	37	92.5
2	37	92.5
3	36	90.0
4	35	87.5
5	35	87.5
6	35	87.5
7	35	87.5
8	34	85.0
9	34	85.0
10	34	85.0
11	34	85.0
12	33	82.5
13	33	82.5
14	33	82.5
15	33	82.5
16	32	80.0
17	32	80.0
18	32	80.0
19	32	80.0
20	32	80.0

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่ (คน)	คะแนนทดสอบหลังการศึกษา (เต็ม 40)	
	คะแนนที่ได้	ร้อยละ (เกณฑ์ที่ผ่านคือ ร้อยละ 60)
21	31	77.5
22	31	77.5
23	31	77.5
24	31	77.5
25	30	75.0
26	30	75.0
27	30	75.0
28	29	72.5
29	29	72.5
30	27	67.5
N = 30	$\bar{X} = 32.57$	$\bar{X} \% = 81.42$

หมายเหตุ เกณฑ์ที่กำหนดให้ร้อยละ 80 ของครูอนุบาลมีคะแนนทดสอบตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป

จากตารางที่ 9 แสดงคะแนนการทดสอบหลังศึกษาชุดการศึกษาด้วยตนเองของครูอนุบาล จำนวน 30 คน ทำคะแนนได้ระหว่าง 27 - 37 คะแนน หรือ ร้อยละ 67.5 - 92.5 เมื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนน การทดสอบได้ 32.57 คะแนน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.42 และผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดทำได้ 37 คะแนน หรือร้อยละ 92.5 และผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ทำได้ 27 คะแนนหรือร้อยละ 67.5 แสดงให้เห็นว่าครูอนุบาลทั้งหมด สามารถทำคะแนนทดสอบหลังการศึกษาชุดการศึกษาด้วยตนเอง เรื่องการจัดการในชั้นเรียนได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการพฤติกรรม	จำนวนห้องที่ปรากฏพฤติกรรม ในการสังเกตแต่ละครั้ง		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
13	ใช้คำสั่งให้เด็กปฏิบัติเฉพาะที่จำเป็น <u>การจัดการเรียนการสอน</u>	5	7	10
14	จัดทำบันทึกการสอน	10	10	10
15	จัดเตรียมห้องเรียนพร้อมที่จะทำกิจกรรม	3	5	10
16	ปฏิบัติการสอนเป็นขั้นตอนตามบันทึก การสอนอย่างถูกต้อง	6	7	10
17	มีสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก	4	5	7
18	กำกับ ดูแล กิจกรรมของเด็ก	6	7	10
19	มีความต่อเนื่องในการเปลี่ยนกิจกรรม <u>การปรับพฤติกรรม</u>	4	5	8
20	จัดกิจกรรมโดยไม่เน้นการแข่งขัน	4	6	10
21	ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ พึงประสงค์	10	10	10
22	ใช้วิธีการเสริมแรงแตกต่างกัน	1	3	6
23	เสริมแรงเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง	10	10	10
24	ไม่คว่ำ หรือทำโทษเมื่อเด็กมีพฤติกรรม พึงประสงค์	5	6	7
25	ระงับอารมณ์ได้ดีเมื่อมีปัญหาในชั้นเรียน	9	10	10
26	แก้ปัญหาโดยไม่กระทบกระเทือนเด็กทั้งชั้น	2	4	8

จากตารางที่ 10 แสดงถึงผลจากการสังเกตพฤติกรรมการจัดการในชั้นเรียนของครูอนบาลรวม 3 ครั้ง ปรากฏว่า ในการสังเกต ครั้งที่ 1 พบพฤติกรรมที่ปรากฏอยู่แล้ว ทุกห้องเรียน 9 รายการ ดังนี้ คือ มีการสื่อสารที่ชัดเจน กระตุ้นเด็กให้กล้าแสดงออก จัดทำข้อตกลงในชั้นเรียนที่ชัดเจน กำหนดข้อตกลงที่สามารถปฏิบัติได้ พิจารณาข้อตกลงที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก แจ้งให้

เด็กเข้าใจเหตุผลของข้อตกลง จัดทำบันทึกการสอน ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเสริมแรงเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ครั้งที่ 2 พบพฤติกรรมที่ปรากฏ ทุกห้องเรียน 11 รายการ และ ครั้งที่ 3 พบพฤติกรรมที่ปรากฏ ทุกห้องเรียน 20 รายการ แสดงให้เห็นว่า จำนวนครูอนุบาลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามรายการที่สังเกตมากขึ้นตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาตามวิธีการจัดการในชั้นเรียนแต่ละวิธีผลปรากฏ ดังนี้

การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์และสังคม พบว่าครูมีพฤติกรรมที่ปรากฏอย่างสม่ำเสมอในเรื่องของ มีการสื่อสารที่ชัดเจน และกระตุ้นเด็กให้กล้าแสดงออก ส่วนพฤติกรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ พบเพียง 4 ห้องเรียนในการสังเกตครั้งที่ 1 ได้แก่ วัตถุประสงค์ของเด็ก สำหรับความเข้าใจเด็ก และตอบสนองอย่างเหมาะสม ครูอนุบาลได้พัฒนาขึ้นจาก 5 ห้องเรียน เป็นครบทั้ง 10 ห้องเรียน เมื่อสังเกตครบทั้ง 3 ครั้ง พบว่าครูอนุบาลปฏิบัติได้ครบทุกพฤติกรรมทุกห้องเรียน

การสร้างวินัยในชั้นเรียน พบพฤติกรรมที่ปรากฏทุกห้องเรียนในการสังเกตทั้ง 3 ครั้ง จำนวน 4 รายการ ได้แก่ จัดทำข้อตกลงในชั้นเรียนที่ชัดเจน กำหนดข้อตกลงที่สามารถปฏิบัติได้ พิจารณาข้อตกลงที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก และแจ้งให้เด็กเข้าใจเหตุผลของข้อตกลง ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ครูอนุบาลได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ ยกเว้นรายการ ให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างสม่ำเสมอ ที่ครูอนุบาลเปลี่ยนแปลงได้ยาก และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ครบทุกห้องเรียน

การจัดการเรียนการสอน พบพฤติกรรมที่ปรากฏสม่ำเสมอทุกห้องเรียน จำนวน 1 รายการ คือ จัดทำบันทึกการสอน และพฤติกรรมที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ พบเพียง 3 ห้องเรียน ในการสังเกตครั้งแรกได้แก่ จัดเตรียมห้องเรียนพร้อมที่จะทำกิจกรรม รองลงมาได้แก่ มีสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก และมีความต่อเนื่องในการเปลี่ยนกิจกรรม พบเพียง 4 ห้องเรียนในการสังเกตครั้งแรก และเมื่อสังเกตครบ 3 ครั้ง แล้ว พฤติกรรมทั้ง 2 รายการนี้ยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ครบทุกห้องเรียน

การปรับพฤติกรรม พบว่า ครูอนุบาลทุกห้องเรียนปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเสริมแรงเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ส่วนการใช้วิธีการเสริมแรงแตกต่างกัน พบเพียง 1 ห้องเรียน และแก้ปัญหาโดยไม่กระทบกระเทือนเด็กทั้งชั้น พบเพียง 2 ห้องเรียน เมื่อสังเกตครบทั้ง 3 ครั้งแล้ว ปรากฏว่ามีพฤติกรรมที่ครูเปลี่ยนแปลงได้ไม่ครบทุกห้องเรียน จำนวน 3 รายการ ได้แก่ ใช้วิธีการเสริมแรงแตกต่างกัน ไม่คว่ำหรือทำโทษเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และแก้ปัญหาโดยไม่กระทบกระเทือนเด็กทั้งชั้น

เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า ครูอนุบาลทุกห้องเรียนสามารถนำวิธีการสร้างบรรยากาศทางอารมณ์และสังคมไปใช้ได้ดีที่สุดในที่สามารถพัฒนาได้ครบทุกห้องเรียนทั้ง 6 พฤติกรรม รองลงมาคือ การสร้างวินัยในชั้นเรียน ส่วนวิธีการจัดการเรียนการสอนและการปรับพฤติกรรมครูอนุบาลพัฒนาได้เพียงบางรายการและบางห้องเท่านั้น จากการสรุปรวมพฤติกรรมทั้ง 26 รายการแล้วพบว่า มี 6 รายการที่ครูอนุบาลไม่สามารถปฏิบัติครบทุกห้องเรียนตามลำดับ ดังนี้

2.3 การวิเคราะห์ผลการปฏิบัติของครูอนุบาลในการทดลองใช้ชุดการศึกษาด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

2.3.1 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมการจัดการในชั้นเรียนของครูอนุบาลที่ผู้วิจัยสุ่มห้องเรียนเพื่อทำการสังเกตจำนวน 10 ห้อง แล้วทำการสังเกตรวม 3 ครั้ง คือ ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองครั้งแรก (สัปดาห์ที่ 2 - 3) และระหว่างการทดลองครั้งหลัง (สัปดาห์ที่ 5 - 6) ใช้เวลาสังเกตครั้งละ 40 นาที ซึ่งเป็นช่วงเวลาของกิจกรรมในวงกลม (20 นาที) ต่อเนื่องกับกิจกรรมกลางแจ้ง (20 นาที) เกี่ยวกับ การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์และสังคม การสร้างวินัยในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอน และการปรับพฤติกรรม ตามแบบสังเกตพฤติกรรมของครูอนุบาลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เพิ่มเติมสำหรับพฤติกรรมที่ไม่ปรากฏชัดเจน ผลการสังเกตดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมการจัดการในชั้นเรียนของครูอนุบาลรวม 3 ครั้ง จำนวน 10 ห้องเรียน

ลำดับ ที่	รายการพฤติกรรม	จำนวนห้องที่ปรากฏพฤติกรรม ในการสังเกตแต่ละครั้ง		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
	<u>การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์และสังคม</u>			
1	มีการสื่อสารที่ชัดเจน	10	10	10
2	ไวต่อความรู้สึกของเด็ก	4	7	10
3	มีความจริงใจและเอาใจใส่เด็ก	9	10	10
4	เข้าใจเด็กและตอบสนองอย่างเหมาะสม	5	7	10
5	แสดงการยอมรับและชื่นชมในตัวเด็ก	6	9	10
6	กระตุ้นเด็กให้กล้าแสดงออก	10	10	10
	<u>การสร้างวินัยในชั้นเรียน</u>			
7	จัดทำข้อตกลงในชั้นเรียนที่ชัดเจน	10	10	10
8	กำหนดข้อตกลงที่สามารถปฏิบัติได้	10	10	10
9	พิจารณาข้อตกลงที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก	10	10	10
10	แจ้งให้เด็กเข้าใจเหตุผลของข้อตกลง	10	10	10
11	ให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างสม่ำเสมอ	3	5	6
12	ใช้คำพูดอ่อนโยนเมื่อเด็กไม่ปฏิบัติตาม	7	8	10

1. การให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างสม่ำเสมอ
2. การใช้วิธีการเสริมแรงแตกต่างกัน
3. การมีสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก
4. การไม่ดูหรือทำโทษเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
5. การมีความต่อเนื่องในการเปลี่ยนกิจกรรม
6. การแก้ปัญหาโดยไม่กระทบกระเทือนเด็กทั้งชั้น.

2.3.2 ผลจากการรายงานตนเองในระหว่างการทดลอง รวม 2 เรื่อง เรื่องแรกเป็นการรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการจัดการในชั้นเรียนของตนเอง ที่ได้นำความรู้ความเข้าใจจากการศึกษาเอกสารทั้ง 4 เล่ม ไปใช้ และเรื่องที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชุดการศึกษาด้วยตนเองทั้ง 4 เล่ม

เรื่องที่ 1 ผลการปฏิบัติด้านการจัดการในชั้นเรียน ผู้วิจัยกำหนดให้ครูอนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร เขียนรายงานระหว่างทดลองรวม 2 ครั้ง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ผลการรายงานตนเองครั้งที่ 1

1. การกำหนดเป้าหมายสภาพห้องเรียนที่พึงปรารถนา พบว่าครูสามารถกำหนดเป้าหมายได้ถูกต้อง และมีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนมาก โดยกำหนดเป้าหมายรวม 73 ประการ เพื่อจัดกลุ่มเป้าหมายที่มีความคล้ายคลึงกันไว้ประเภทเดียวกันแล้ว พบว่าเป้าหมาย 5 อันดับแรก ดังนี้

1. เด็กมีความสุขและปลอดภัย (17)
2. เด็กมีวินัยในตนเอง ควบคุมตนเองได้ (11)
3. เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (10)
4. ห้องเรียนมีบรรยากาศดี สวยงาม มีสื่อและอุปกรณ์ครบทุกมุมกิจกรรม มีเพียงพอและเร้าความสนใจเด็ก (8)
5. เด็กร่วมมือในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม มีความสนุกสนาน พึงพอใจในกิจกรรมและมีผลงาน (7)

2. วิเคราะห์สภาพห้องเรียน ปฏิบัติการจัดการในชั้นเรียนและประเมินผล ด้านสภาพปัญหา พบปัญหาที่คล้ายคลึงกันเป็นส่วนมาก ปัญหาที่พบ 5 อันดับแรก พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติการจัดการในชั้นเรียน และผลของการปฏิบัติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 11 สภาพปัญหา วิธีปฏิบัติ ผลการปฏิบัติ จากการรายงานตนเองครั้งที่ 1 ของครู อนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร รวม 30 คน ดังนี้

ลำดับ ที่	ปัญหา	ความถี่ (N=30)	วิธีปฏิบัติ	ผลการปฏิบัติ
1	เด็กเล่นแล้วไม่ เก็บของเล่นเข้าที่	10	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างข้อตกลงในการเล่นชี้แจง เหตุผลและข้อปฏิบัติ - แต่งตั้งเด็กดูแลการเก็บ - ครูและเด็กช่วยกันเก็บ - ใช้คำพูดนุ่มนวลให้เด็กเก็บของ เล่นและ บอกผลของการไม่เก็บ 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กเข้าใจ สนใจและ เข้าเล่นกับเพื่อนแล้ว เก็บเข้าที่ - เด็กมีระเบียบวินัยดีขึ้น - เด็กปฏิบัติตามข้อ ตกลง
2	เด็กแย่งของเล่น กัน	6	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำ จัดหาของเล่นเพิ่มให้ เพียงพอ - สร้างข้อตกลงในการเล่น - สร้างความสัมพันธ์ระหว่างครู กับเด็ก และระหว่างเด็กกับเด็ก - ชี้แจงให้เด็กแบ่งกันเล่น แบ่ง กลุ่มให้เล่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่แย่งกัน รู้จักแบ่ง ปันกันเล่น - เด็กเริ่มเล่นด้วยกัน ขัดแย้งกันน้อยลง
3	เด็กเกรงเพื่อน ก้าวร้าว ทำลาย ของ	5	<ul style="list-style-type: none"> - ดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ - เสริมแรงให้กำลังใจเมื่อเด็ก ประพฤติดี - แบ่งกลุ่มทำงาน ผลัดกันเป็น ผู้นำ ผู้ตาม - ครูชี้ผลของการกระทำ ให้ ขอโทษเพื่อน - ครูต้องควบคุมอารมณ์ของ ตนเองให้ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กเข้ากับเพื่อน ได้ดี - เด็กยอมรับซึ่งกัน และกัน
4	เด็กหวงของเล่น	2	<ul style="list-style-type: none"> - แบ่งกลุ่มให้เล่นด้วยกัน - สร้างข้อตกลงในการเล่น 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กรู้จักแบ่งปันกัน เล่น
5	เด็กพูดคำหยาบ	2	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้แจงให้เด็กรู้จักการพูดอย่าง สุภาพและ ใช้คำพูดที่เหมาะสม แทน 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กพูดตามอย่างครู - เด็กพูดสุภาพขึ้น

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าปัญหาของครูอนุบาล 4 อันดับแรกเป็นเรื่องของการขาดวินัยในตัวเองของเด็ก และสุดท้ายปัญหาของเด็กที่พูดคำหยาบ ซึ่งครูอนุบาลได้นำวิธีการจัดการในชั้นเรียนทั้ง 4 วิธีเพื่อแก้ปัญหา โดยนำวิธีการสร้างวินัยในชั้นเรียนมาใช้มากที่สุด ซึ่งผลการปฏิบัติเป็นที่พอใจ เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในแนวทางที่ดีขึ้น

ด้านสภาพที่อาจเกิดปัญหา จากการรายงานตนเองครั้งแรกของครูอนุบาล ที่เป็นตัวอย่างประชากร พบว่า ความถี่ 5 อันดับแรก มีดังนี้

ตารางที่ 12) สภาพที่อาจเกิดปัญหา จากการรายงานตนเอง ครั้งที่ 1

ลำดับที่	สภาพที่อาจเกิดปัญหา	ความถี่ (N=30)	วิธีปฏิบัติ	ผลการปฏิบัติ
1	ของเล่นกระจัดกระจายเก็บไม่เป็นที่เป็นที่	5	- จัดแบ่งกลุ่มดูแลการเก็บของ - สร้างข้อตกลงในการเล่น	- เด็กมีระเบียบวินัยขึ้น - ปฏิบัติเมื่อครูอยู่ - ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2	ของเล่นมีจำนวนน้อย	5	- จัดหาของเล่นเพิ่ม - แบ่งกลุ่มให้หมุนเวียนกันเล่นหรือทำกิจกรรม	- เด็กไม่แย่งของเล่น - เด็กสามารถเล่นด้วยกันได้
3	เด็กซุกซน ชอบวิ่งและปีนป่าย	3	- อธิบายเหตุผลให้เด็กทราบเฉพาะราย	- ปัญหาลดน้อยลง
4	มุมกิจกรรมตั้งในพื้นที่ไม่เหมาะสม	3	- ย้ายมุมกิจกรรมให้มีเนื้อที่ เหมาะสมกับกิจกรรมนั้น ๆ เช่น กิจกรรมที่เล่นหลายคนควรใช้พื้นที่กว้าง	- เด็กพอใจ เล่นอย่างมีความสุข
5	เด็กเกรง คี้อรัน ก้าวร้าว ขว้างปาของเล่น	3	- อธิบายเหตุผลและคอยดูแลใกล้ชิด - จัดเข้ากลุ่มเด็กที่ดี - มีข้อตกลงที่เหมาะสม	- เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้น

จากตารางที่ 12 พบว่า ครูสามารถวิเคราะห์ถึงสภาพที่อาจเกิดปัญหาได้ ครูได้ใช้วิธีการหลายวิธีเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว และใช้การเสริมวินัยในชั้นเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอน จัดให้มีสื่อและกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น และปรับปรุงการจัดห้องเรียนให้เหมาะสม ผลการปฏิบัติพบว่า ป้องกันปัญหาในห้องเรียนได้เกือบทั้งหมด ยกเว้นการเก็บของเล่นเข้าที่ บางห้องเรียน เด็กปฏิบัติเฉพาะเมื่อครูอยู่ด้วย เมื่อครูไม่อยู่เด็กจะปฏิบัติได้บางครั้งเท่านั้น

ด้านสภาพที่ดีควรรักษาไว้ จากการรายงานตนเองครั้งที่ 1 ของครูอนุบาลพบว่า 5 อันดับแรก ดังนี้

ตารางที่ 13 สภาพที่ดีควรรักษาไว้ จากการรายงานตนเอง ครั้งที่ 1

ลำดับ ที่	สภาพที่ดี	ความถี่ (N=30)	วิธีปฏิบัติ	ผลการปฏิบัติ
1	- เด็กเก็บของ เล่นเข้าที่	7	- ฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	- เด็กมีวินัยในตนเองดี ขึ้น
2	- เด็กช่วยกัน ดูแลห้องให้ สะอาดเรียบร้อย	5	- ครูกล่าวชม	- ห้องเรียนมีสภาพ แวดล้อมดีขึ้น
3	- เด็กมีน้ำใจ แบ่งปันและเล่น ด้วยกัน	3	- ครูชมเชยเด็กทั้งสีหน้า ท่าทาง และคำพูด	- เด็กมีความรู้สึกที่ดี ต่อตนเอง
4	- เด็กสนใจและ เข้าร่วมกิจกรรม	2	- เตรียมสื่อ อุปกรณ์ให้พร้อม ทุกครั้ง	- เด็กเรียนรู้ได้เร็วขึ้น
5	เด็กมีความสุขกับ การอยู่ในห้อง เรียน มีความ สัมพันธ์ที่ดีต่อครู และเพื่อน	2	- เสริมแรงเมื่อเด็กทำสิ่งที่ดี - ให้อิสระในการทำกิจกรรม - จัดตกแต่งห้องและมุมเป็น ประจำ	- เด็กมีพฤติกรรมที่ดี กล้าพูด กล้าแสดงออก

จากตารางที่ 13 พบว่าครูอนุบาลสามารถวิเคราะห์สภาพที่ดี ที่ปรากฏในห้องเรียน
ของตนได้ และสภาพที่ดี ลำดับที่ 1 และ 2 เกิดจากคามมีวินัยของเด็ก ส่วนลำดับที่ 3 - 5 เกิดจาก
การจัดการเรียนการสอนของครู และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเด็กกับครู และระหว่างเด็กกับ

เด็กด้วยกัน โดยครูที่ประสบความสำเร็จในด้านวินัยในตนเองของเด็ก ใช้วิธีปฏิบัติด้วยการให้เด็กฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และให้การเสริมแรงเมื่อมีพฤติกรรมที่ดี แล้วใช้การจัดการเรียนการสอน ด้วยการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ จัดเตรียมห้องเรียนให้พร้อม ให้เด็กมีอิสระในการทำกิจกรรม มีผลให้เด็กยังคงรักษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ไว้ได้

ผลการรายงานตนเอง ครั้งที่ 2

1. การกำหนดเป้าหมายสภาพห้องเรียนที่พึงปรารถนาพบว่าเป้าหมายที่ครูกำหนด 5 อันดับแรก จากเป้าหมายที่ครูกำหนดทั้งหมด 60 ข้อ เมื่อจัดแยกประเภทแล้วพบ ดังนี้

1. เด็กมีวินัยในตนเอง ทั้งในขณะที่ครูอยู่ไม่อยู่ในชั้นเรียน (14)
2. บรรยากาศห้องเรียนดี เด็กพอใจ มีความสุข รู้สึกปลอดภัยและมีอิสระ (10)
3. เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น (5)
4. เด็กใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ตนสนใจจนทำได้สำเร็จเกิดผลงานและมีพฤติกรรมที่ดี (5)
5. มีมุมกิจกรรมเพียงพอ พร้อมทั้งมีสื่อ อุปกรณ์ ของเล่นที่เหมาะสมเพียงพอสำหรับเด็ก

2. วิเคราะห์สภาพห้องเรียน ปฏิบัติการจัดการในชั้นเรียนและประเมินผล

ด้านสภาพปัญหา ตามที่ครูอนุบาลได้รายงานตนเองครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมสภาพปัญหาในครั้งนี้ 5 อันดับแรก วิธีปฏิบัติการจัดการในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา และผลการปฏิบัติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 สภาพปัญหา วิธีปฏิบัติ และผลการปฏิบัติ จากการรายงานตนเองครั้งที่ 2 ของครู อนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร จำนวน 30 คน

ลำดับ ที่	ปัญหา	ความถี่ (N=30)	วิธีปฏิบัติ	ผลการปฏิบัติ
1	- มุมกิจกรรม และสื่อตามมุม ไม่เพียงพอ ทำให้ เด็กไม่สนใจทำ กิจกรรมตามมุม กิจกรรม	5	- จัดหาและจัดทำสื่อ ของเล่นให้มี เพียงพอ - ใช้ข้อตกลง เพื่อให้เด็กหมุน เวียนกันเล่น แบ่งกันเล่น	- เด็กสนใจเข้าทำ กิจกรรม - เด็กไม่แย่งของเล่น กัน
2	เด็กเล่นอยู่ที่มุม เดิมตลอดไปไม่ ยอมเปลี่ยน	3	- ใช้ข้อตกลงในการเล่น - ครูพูดโน้มน้าว ชักจูงให้เด็ก สนใจของเล่นมุมกิจกรรมอื่น ๆ	เด็กยอมเปลี่ยนไปเล่น ทำมุมกิจกรรมอื่นตาม ต้องการ
3	เด็กไม่กล้า แสดงออก	3	- ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม พูดคุยกับเด็กอย่างเป็นกันเอง ให้การเสริมแรง	- เด็กกล้าแสดงออก มากขึ้น
4	เด็กชอบแกล้งกัน เล่นกันรุนแรง	3	- ระบุบอกผลของการกระทำอย่าง นุ่มนวล อ่อนโยน	- เด็กยอมปฏิบัติตามข้อ ตกลงทำให้ปัญหา ลดน้อยลง
5.	มีเด็กหลายกลุ่ม อายุอยู่ร่วมกัน มี ปัญหาในการจัด กิจกรรมได้	1	- ครูจัดกิจกรรมให้น่าสนใจ - จัดกิจกรรมเสริม - ให้อิสระในการเล่นตามความ สนใจ	- เด็กมีความพึงพอใจ ขึ้นกว่าเดิม

จากตารางที่ 14 ครูผู้วิเคราะห์พบว่าปัญหาในห้องเรียนส่วนหนึ่งเกิดจากพฤติกรรม
ของครูเอง ได้แก่ จัดให้มีสื่อและกิจกรรมที่ไม่เพียงพอทำให้เด็กไม่สนใจทำกิจกรรมตามมุมกิจกรรม

และเด็กส่วนมากพอใจที่จะเล่นในมุมกิจกรรมที่มีสื่อและของเล่นที่มีมากและน่าสนใจ ไม่ยอมเปลี่ยนไปเล่นมุมอื่น เมื่อครูใช้วิธีการจัดการในชั้นเรียนทั้ง 4 วิธี เพื่อแก้ปัญหาโดยให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนมากที่สุดคือ จัดให้มีสื่อและของเล่นที่เพียงพอ จัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น ให้อิสระเด็กในการเล่นมากขึ้น พบว่าได้รับผลเป็นที่น่าพอใจ

ด้านสภาพที่อาจเกิดปัญหา จากการรายงานตนเองครั้งที่ 2 พบสภาพที่อาจเกิดปัญหา 5 อันดับแรก ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 15 สภาพที่อาจเกิดปัญหา จากการรายงานตนเอง ครั้งที่ 2

ลำดับที่	สภาพที่อาจเกิดปัญหา	ความถี่ (N=30)	วิธีปฏิบัติ	ผลการปฏิบัติ
1	เด็กไม่กล้าแสดงออกอาจเกิดผลเสียดต่อบุคลิกภาพ	2	- ให้การเสริมแรง ให้กำลังใจ ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง	- เด็กเริ่มกล้าร้องเพลงได้โดยไม่อายเพื่อน
2	มีช่วงเวลาที่เด็กต้องรอคอยของเล่นต่อจากเพื่อน	2	- ครูทำความเข้าใจกับเด็ก - ใช้ข้อตกลง	เด็กยอมปฏิบัติตาม
3	ห้องเรียนวุ่นวายขณะที่ครูไม่อยู่	2	- ทบทวนข้อตกลงทุกเช้า - ชี้แจงเหตุผลด้วยความอ่อนโยน	- เด็กเตือนกันเองเมื่อทำผิด
4	เด็กแสดงกิริยา รุนแรง ก้าวร้าว ช่วงกิจกรรม เคลื่อนไหวและ จังหวะ เช่น ผลักเพื่อนแรง ๆ	1	- ครูตักเตือนด้วยคำพูดที่อ่อนโยน	- เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมได้
5	มุมที่ใช้เสียงอยู่ใกล้กันเด็กพูดเสียงดังแข่งกัน ทำให้บรรยากาศของห้องวุ่นวาย	1	- ใช้ข้อตกลง - ตักเตือนเด็กด้วยคำพูดที่อ่อนโยน - กล่าวชมเมื่อเด็กลดเสียงดังลงไป	- เด็กปฏิบัติตาม ห้องสงบขึ้น

จากตารางที่ 15 แสดงว่าสภาพที่อาจเกิดปัญหาเริ่มลดน้อยลงโดย 3 ลำดับแรกพบว่า เด็กไม่กล้าแสดงออก เด็กรอคอยของเล่น และห้องเรียนวุ่นวายขณะที่ครูไม่อยู่ เพียงรายการละ 2 ห้องเรียน ซึ่งครูใช้วิธีการจัดการในชั้นเรียนที่แตกต่างกันตามลักษณะของสภาพที่อาจเกิดปัญหา อาทิเช่น เด็กไม่กล้าแสดงออก ครูใช้วิธีปรับพฤติกรรมด้วยการเสริมแรงและให้กำลังใจ รวมทั้งสร้างบรรยากาศของอารมณ์และสังคมให้ความสนิทสนม เป็นกันเองกับเด็ก พบว่าเด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในแนวทางที่ดีขึ้น

ด้านสภาพที่ดีควรรักษาไว้ จากการรายงานของครูอนุบาลครั้งที่ 2 พบว่า 5 อันดับแรก มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 16 สภาพที่ดีควรรักษาไว้ จากการรายงานตนเองครั้งที่ 2

ลำดับที่	สภาพที่ดี	ความถี่ (N=30)	วิธีปฏิบัติ	ผลการปฏิบัติ
1	เด็กร่วมมือกันทำกิจกรรมตามมุมดีมาก	6	- ให้การเสริมแรงทั้งคำพูดและท่าทาง	- เด็กตั้งใจทำงานยิ่งขึ้น
2	เด็กไม่เกรงเรียบร้อย ช่วยกันเก็บของเล่น	6	- ครูชื่นชมเด็กทั้งสีหน้า ท่าทาง คำพูด	- เด็กภาคภูมิใจ
3	เด็กมีวินัยในตนเอง ไม่วุ่นวายและออกนอกห้องขณะที่ครูไม่อยู่	3	- ให้การเสริมแรง - ชี้แจงเหตุผลด้วยความนุ่มนวล อ่อนโยนเสมอ	- เด็กควบคุมตนเองได้ดี
4	ห้องเรียนมีสภาพบรรยากาศที่ดีมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับเด็กและระหว่างเด็กกับเด็ก	1	- ให้เด็กมีส่วนช่วยจัด เก็บ และดูแลรักษา - ให้อิสระในการพูดและแสดงออกในทางที่ถูกต้อง	- เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น - เด็กกล้าพูด กล้าแสดงออก - ปฏิบัติกิจกรรมตามลำพัง โดยครูไม่อยู่ได้

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	สภาพที่ดี	ความถี่ (N=30)	วิธีปฏิบัติ	ผลการปฏิบัติ
5	เด็กช่วยกันรักษา ความสะอาด เก็บ กวาด เช็ดถู ห้อง เรียน หลังเลิก กิจกรรมแล้ว โดยครูไม่ต้อง เตือน	1	- ครูชื่นชมเด็กทุกคนอย่างทั่วถึง - ครูให้เด็กปฏิบัติทุกวันจนเคยชิน	- ห้องเรียนสะอาด มี บรรยากาศที่ดี น่าอยู่ - เด็กมีความร่วมมือกัน ทำงาน

จากตารางที่ 16 พบว่า 3 อันดับแรกเป็นสภาพที่ดีจากการมีวินัยในตนเองของเด็ก ครูได้ใช้
วิธีการปรับพฤติกรรม โดยเสริมแรงทั้งคำพูดและท่าทางรวมทั้งใช้ความนุ่มนวล อ่อนโยน มีผลให้เด็ก
คงรักษาสภาพที่ดีนั้นไว้ด้วยความสุขและภาคภูมิใจในตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรื่องที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชุดการศึกษาด้วยตนเอง
 ผู้วิจัยกำหนดให้ครูอนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร บันทึกความคิดเห็นของตนเอง
 เกี่ยวกับชุดการศึกษาด้วยตนเองทั้ง 4 เล่ม ระหว่างการทดลอง ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชุดการศึกษาด้วยตนเอง ของครูอนุบาลที่เป็นตัวอย่าง
 ประชากร จำนวน 30 คน

รายการ	ความคิดเห็น				ข้อเสนอแนะของครู
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ลักษณะทั่วไป					
รูปเล่ม	25	83.33	5	16.66	ปกควรใช้กระดาษแข็ง มีสี ควรพิมพ์ 2 หน้า ดิคสันปก กระดาษดีน่าอ่าน เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้วิจัยได้ดี ควรมีเส้นขอบเขต
คำนำ	30	100.0	-	-	
คำแนะนำ	27	90.00	3	10.00	
2. เล่มที่ 1					
2.1 เนื้อหาตอน 1	29	96.67	1	3.33	อ่านเข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้ชัดเจน ได้แนวคิดที่ดี
เนื้อหาตอน 2	29	96.67	1	3.33	
เนื้อหาตอน 3	29	96.67	1	3.33	
2.2 ภาษา	28	93.33	2	6.67	ส่วนใหญ่เข้าใจง่าย มีบางตอนเข้าใจยาก ขาดสีสัน ภาพน้อยไปบางภาพไม่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาแต่บางข้อเข้าใจยาก เหมาะสมดีช่วยประเมินตนเองได้แต่มี น้อยไป
2.3 ภาพ	25	83.33	5	16.67	
2.4 กิจกรรมฝึก	27	90.00	3	10.00	
2.5 แบบทดสอบ	27	90.00	3	10.00	
3. เล่มที่ 2					
3.1 เนื้อหาตอน 1	29	96.67	1	3.33	ส่วนใหญ่เข้าใจง่าย โดยเฉพาะตอน 1 ส่วนตอน 4 ค่อนข้างยาก
เนื้อหาตอน 2	29	96.67	1	3.33	
เนื้อหาตอน 3	29	96.67	1	3.33	
เนื้อหาตอน 4	27	90.00	3	10.00	
3.2 ภาษา	27	90.00	3	10.00	เข้าใจชัดเจน ยกเว้นตอน 4 ค่อนข้างยาก มีน้อยไป ควรเพิ่มวีว ทิวทัศน์
3.3 ภาพ	26	86.67	4	13.33	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น				ข้อเสนอแนะของครู
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
3.4 กิจกรรมฝึก	27	90.00	3	10.00	เหมาะสมแต่น้อยไป ควรมีมากกว่านี้
3.5 แบบทดสอบ	25	83.33	5	16.67	
4. เล่มที่ 3					
4.1 เนื้อหาตอน 1	27	90.00	3	10.00	มีรายละเอียดชัดเจนดีมาก นอกจากตอน 1 ไม่เข้าใจ คำว่า แป้งโด คากลอน ห้องเรียน-ห้องเล่น ประทับใจมาก
เนื้อหาตอน 2	30	100.00	-	-	
เนื้อหาตอน 3	29	96.67	1	3.33	
4.2 ภาษา	27	90.00	3	10.00	บางคำไม่เข้าใจ
4.3 ภาพ	25	83.33	5	16.67	บางภาพไม่ชัด และมีน้อยไป
4.4 กิจกรรมฝึก	29	96.67	1	3.33	เหมาะสมดีแต่ควรเพิ่มขึ้นอีก
4.5 แบบทดสอบ	24	80.00	6	20.00	บางข้อเฉลยไม่ตรง และมีน้อยไป
5. เล่มที่ 4					
5.1 เนื้อหาตอน 1	26	86.67	4	13.33	เนื้อหาตอน 1 ค่อนข้างยาก ตอนอื่น ๆ ดีแล้ว
เนื้อหาตอน 2	28	93.33	2	6.67	
เนื้อหาตอน 3	28	93.33	2	6.67	
5.2 ภาษา	27	90.00	3	10.00	เข้าใจยากตอนที่ 1
5.3 ภาพ	26	86.67	4	13.33	มีน้อยไป และขาดสีสัน
5.4 กิจกรรมฝึก	28	93.33	2	6.67	ใช้ได้แต่ควรมีให้มากกว่านี้
5.5 แบบทดสอบ	26	86.67	4	13.33	ควรมีมากข้อกว่านี้

จากตารางที่ 17 การแสดงความคิดเห็นของครูอนุบาลเกี่ยวกับชุดการศึกษาด้วยตนเอง รวม 32 รายการ พบว่า ครูอนุบาลมีความพึงพอใจและเห็นว่ามี ความเหมาะสมทุกรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำนำของทุกเล่มมีครูร้อยละ 100 เห็นว่ามีความกระชับชัดเจนดีมาก และเนื้อหาเล่มที่ 3 ตอนที่ 1 ครูร้อยละ 100 เห็นว่ามีความเหมาะสมดีมากเช่นเดียวกัน ครูอ่านเข้าใจดี นำไปปฏิบัติได้และมี คากลอน "ห้องเรียน-ห้องเล่น" ที่ครูอ่านเข้าใจง่าย มีรายละเอียดในการจัดห้องเรียนดี และอันดับรองลง

มา ได้แก่ เนื้อหาลำดับที่ 1 ทุกตอน ลำดับที่ 2 ตอน 1,2,3 และลำดับที่ 3 เนื้อหา ตอน 3 กิจกรรมฝึกปฏิบัติ
ครูอนุบาลร้อยละ 96.67 เห็นว่ามีความเหมาะสมดีมาก มีความชัดเจน เข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้ ส่วน
แบบทดสอบลำดับที่ 3 ครูร้อยละ 80.00 เห็นว่ามีความเหมาะสมและภาพแต่ละเล่ม ครูร้อยละ 83.33 เห็น
ว่า ลำดับที่ 1 และ 3 มีความเหมาะสมดี สำหรับลำดับที่ 2 และ 4 นั้น ครูร้อยละ 86.67 เห็นว่าเหมาะสมดี
แล้วเช่นเดียวกัน สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปภาพครูส่วนใหญ่เห็นว่ามีภาพน้อยไป บางภาพไม่
ชัดเจน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย